

STÁTNÍ DIVADLO OSTRAVA

zpravodaj

BŘEZEN
1991

DIVADLO ANTONÍNA DVORÁKA

BŘEZEN

1.	Pá	IV	19.—	L. v. Beethoven: Fidelio	O
2.	So	X	19.—	I. Stravinskij: Petruška, Pták Ohnivák	B
3.	Ne			Nehraje se	
4.	Po	L	19.—	G. Verdi: Rigoletto	O
5.	Út	E	19.—	V. Nezval: Manon Lescaut	Č
6.	St	Mimo	19.—	Koncert slavných operních árií	
				Hostuje Slezské divadlo Opava s bulharskými sólisty	
7.	Čt	C	19.—	G. Verdi: Rigoletto	O
8.	Pá	D	19.—	G. Verdi: Rigoletto	O
9.	So	Mimo	19.—	C. Magnier: Malované milování aneb Věno slečny Laury — premiéra	Č
10.	Ne	Mimo	10.—	B. Smetana: Prodaná nevěsta	O
		MP	19.—	R. Bolt: Člověk pro každé počasí	Č
12.	Út	Mimo	19.—	M. Švandrlík: Černí baroni	Č
				Hostuje Státní divadlo O. Stibora Olomouc	
13.	St	Mimo	19.—	C. Magnier: Malované milování aneb Věno slečny Laury	Č
14.	Čt	VII	19.—	K. Sidon: Shapira	Č
15.	Pá	VIII	19.—	K. Sidon: Shapira	Č
16.	So	Mimo	19.—	G. Donizetti: Poprask v opeře — premiéra	O
17.	Ne	Ž-I	10.—	L. Delibes: Coppélia	B
		MP	19.—	G. Donizetti: Poprask v opeře	O
19.	Út	Šk	10.—	A. Dvořák: Čert a Káča	O
		Mimo	19.—	A. Jirásek — J. Dietl: Filozofská historie	Č
20.	St	F	19.—	C. Magnier: Malované milování aneb Věno slečny Laury	Č
21.	Čt	G	19.—	G. Donizetti: Poprask v opeře	O
22.	Pá	H	19.—	L. v. Beethoven: Fidelio	O
23.	So	Mimo	18.30	G. Bizet: Carmen	O
24.	Ne	N	14.—	I. Stravinskij: Petruška, Pták Ohnivák	B
		MP	19.—	C. Magnier: Malované milování aneb Věno slečny Laury	Č
25.	Po	Uzavř.	14.—	V. Nezval: Manon Lescaut	Č
				Pro Vysokou školu báňskou	
26.	Út	V	19.—	G. Donizetti: Poprask v opeře	O
27.	St	II	19.—	C. Magnier: Malované milování aneb Věno slečny Laury	Č
28.	Čt	III	19.—	V. Nezval: Manon Lescaut	Č
29.	Pá	IV	19.—	Velikonoční koncert	
30.	So	X	19.—	L. v. Beethoven: Fidelio	O
31.	Ne	Mimo	15.30	A. Dvořák: Rusalka	O

Změna programu vyhrazena!

Připravujeme na duben

13. 4. v DAD operu světově proslulého dirigenta a skladatele Rafaela Kubelíka
VERONIKA.

27. 4. v DJM balety — F. Chopin SYLPHIDES a N. A. R. Korsakov ŠEHEREZÁDA.

Snímek J. Hradila na 1. straně obálky je ze hry V. Nezvala Manon Lescaut.
V titulní roli A. Jakubovičová, D. Viktora jako Rytíř des Grieux.

DIVADLO JIŘÍHO MYRONA

BŘEZEN

1.	Pá	VIII	19.—	J. Strauss: Vídeňská krev	Z
2.	So	Mimo	19.—	L. Pirandello: Sicilská komedie	Č
3.	Ne			Nehraje se	
4.	Po	Mimo	19.—	G. Salvatore: Stalin — premiéra (FOYER DJM)	Č
5.	Út	Mimo	18.30	F. Loewe — A. J. Lerner: My Fair Lady	M
6.	St	Mimo	19.—	G. Salvatore: Stalin (FOYER DJM)	Č
7.	Čt	G	19.—	L. Pirandello: Sicilská komedie	Č
8.	Pá	H	19.—	F. Lehár: Paganini	Z
9.	So	Ps	18.30	F. Loewe — A. J. Lerner: My Fair Lady	M
10.	Ne	N	14.—	J. Kander — F. Ebb, B. Fosse: Chicago	M
		MP	19.—	J. Kander — F. Ebb, B. Fosse: Chicago	M
12.	Út	V	19.—	L. Pirandello: Sicilská komedie	Č
13.	St	II	19.—	F. Lehár: Paganini	Z
14.	Čt	III	19.—	F. Lehár: Paganini	Z
15.	Pá	IV	19.—	J. Kander — F. Ebb, B. Fosse: Chicago	M
16.	So	Mimo	14.—	E. Kálmán: Čardášová princezna — naposledy	Z
		X	19.—	T. Jones — H. Schmidt: Ano, ano	Č
17.	Ne			Nehraje se	
18.	Po	L	19.—	J. Kander — F. Ebb, B. Fosse: Chicago	M
19.	Út	E	19.—	F. Lehár: Paganini	Z
20.	St	Mimo	19.—	J. Strauss: Vídeňská krev	Z
21.	Čt	C	19.—	F. Lehár: Paganini	Z
22.	Pá	D	19.—	F. Lehár: Paganini	Z
23.	So	Mimo	19.—	Don Juan — premiéra	Č
24.	Ne	MP	19.—	Don Juan	Č
27.	St	Mimo	19.—	G. Salvatore: Stalin (FOYER DJM)	Č
28.	Čt	VII	19.—	L. Pirandello: Sicilská komedie	Č
29.	Pá	VIII	19.—	Don Juan	Č
30.	So	Mimo	19.—	F. Lehár: Země úsměvů — premiéra	Z
31.	Ne	MP	19.—	F. Lehár: Země úsměvů	Z

Změna programu vyhrazena!

Otvíráme Divadlo FOYER

První březnovou premiérou činohry je hra Gastona Salvatore Stalin. Příběh stárnoucího nemocného diktátora a jeho kruté pohrávání si s osudem židovského herce Sagera a posléze i s celým židovským národem není jen výpověď o posledních letech Stalinova života, ale je obrazem prázdniny a zoufalství člověka, který sám sebe vyhlásil Bohem a vede celoživotní válku se všemi zákony mravními, přírodními i božími. Hru, která je velikou hereckou příležitostí pro S. Šárského v roli Stalina a J. Čapku v roli herce Sagera, uvidíte v nově zřízeném divadelním prostoru ve foyeru DJM. Režii má hostující P. Cisovský, autorem výpravy je I. Hylas j. h. Premiéra 4. března v 19 hodin.

DIVADLO PETRA BEZRUCHE

BŘEZEN

1.	Pá	T	18.—	G. Spiró: Kuřecí hlava	Č
2.	So	O	14.—	G. Spiró: Kuřecí hlava	Č
		U	18.—	G. Spiró: Kuřecí hlava	Č
6.	St	J	18.—	G. Spiró: Kuřecí hlava	Č
7.	Čt	B	18.—	G. Spiró: Kuřecí hlava	Č
8.	Pá	C	19.—	W. Allen: Zahraj to znovu, Same	Č
9.	So	PK+mimo	19.—	S. Lichý: Fanfán Tulipán	Č
			19.—	— premiéra	
14.	Čt	F	19.—	S. Lichý: Fanfán Tulipán	Č
15.	Pá	L	19.—	E. Albee: Všechno na zahradě	Č
16.	So	X	14.30	E. Albee: Všechno na zahradě	Č
	Mimo		19.—	A. Strzelecki: Cvokstory	M
20.	St	A	19.—	S. Lichý: Fanfán Tulipán	Č
21.	Čt	K	18.—	G. Spiró: Kuřecí hlava	Č
22.	Pá	M	19.—	W. Allen: Zahraj to znovu, Same	Č
23.	So	PK+mimo	19.—	J. Edlis: Francois Villon aneb Žízeň u pramene	Č
			19.—	— premiéra	
27.	St	E	19.—	J. Edlis: Francois Villon aneb Žízeň u pramene	Č
28.	Čt	G	19.—	J. Chodorov: Dva na schodišti	Č
29.	Pá	T	19.—	S. Lichý: Fanfán Tulipán	Č
30.	So	S	14.30	J. Edlis: Francois Villon aneb Žízeň u pramene	Č
	D		19.—	J. Chodorov: Dva na schodišti	Č

Divadlo Petra Bezruče hraje pro školy:

4.	Po	9.—	J. Kovalčuk: Ondráš
5.	Út	9.—	G. Spiró: Kuřecí hlava
18.	Po	9.—	Voskovec — Werich — Ježek: Nebe na zemi
19.	Út	9.—	I. Fischer: My se vlka nebojíme
25.	Po	9.—	J. Kovalčuk: Ondráš
		11.—	

MINIDIVADLO BLANÍK — (studiová scéna DPB)

11.	Po	Mimo	19.—	V. Havel: Zahradní slavnost	Č
19.	Út	Mimo	19.—	E. Radzinskij: Toho chlapa zabít	Č
30.	So	Mimo	19.—	V. Havel: Zahradní slavnost	Č

Na zájezdech mimo Ostravu:

12.	Út	10.—	J. Kovalčuk: Ondráš — Prostějov	(DPB)
		14.—		
26.	Út	9.—	Voskovec — Werich — Ježek: Nebe na zemi — Orlová	(DPB)
		19.—	A. Strzelecki: Cvokstory — Petřvald	(DPB)
4. a 6. 3.		19.—	Baletní triptych — Prostějov	(Balet SDO)

Změna programu vyhrazena!

Zkratky: MP — Mimo a mimořádné předplatné

Šk — pro školy, O — opera, B — balet,

Č — činohra, M — muzikál, Z — zpěvohra (opereta)

K PREMIÉRÁM

Saša Lichý: FANFĀN TULIPĀN

Málokterý film poválečné éry dosáhl takové obliby u diváků jako ten, v němž francouzského lidového hrdinu nezapomenutelným způsobem ztělesnil Gérard Philipe. Pro jeho generaci se Fanfán Tulipán stal symbolem romantické touhy po hrdinských činech, touhy po lásce a svobodě.

Na motivy staré kramářské písničky a vzpomenutého slavného filmu napsal Saša Lichý před lety stejnojmennou komedii, která měla — v jeho režii a s Janem Filipem v titulní roli — premiéru v Divadle Petra Bezruče 17. března 1967. Příběhy nalezence, kterému bylo prorokováno, že si za ženu vezme dceru krále, převedl autor do jeviště podoby citlivě a zdařile. Humor, vtipné dialogy, potřebná míra nadsázky i nadhledu — to vše vytvořilo předpoklady pro vznik atraktivní a divácky úspěšné inscenace.

Po tříadvaceti letech se Fanfán Tulipán a jeho přátelé i protivníci na scénu Divadla Petra Bezruče vracejí. Věříme, že spolu s nimi se vrátí aspoň zlomky těch fanfánovských romantických ideálů, pro které je hrdina ochoten v každém okamžiku tasit šavli proti sebevětší přesile a které jako by se v dnešní době z našich životů stále víc vytrácely.

Hru režíruje Jaromír Staněk j. h., autorem scény a kostýmů je Miroslav Walter j. h., hudbu složil Jan Tomšíček. Choreografická spolupráce: Ivan Hurých.

V hlavní roli se představí Norbert Lichý, dále hrají: Otakar Prajzner, Luboš Ondráček, Vítězslav Kryške, Danuše Ondráčková, Milan Sova, Miloslav Kudela, Jan Odložil, Vladimír Čapka, Leona Ondráčková, Petra Jindrová, Pavel Handl, Vladimír Hrabal, Marcela Čapková a Věra Janků.

PREMIÉRA DNE 9. BŘEZNA 1991 V 19.00 HODIN V DIVADLE PETRA BEZRUČE.

Julia Edlis — — FRANCOIS VILLON ANEB ŽÍZEŇ U PRAMENE

Divadlo Petra Bezruče uvádí hru současného estonského autora, který vstoupil na evropská jeviště koncem padesátých let. K jeho nejúspěšnějším dílům patří hra „Kdež jest, Abele, bratr tvůj“ a „Červen, počátek léta“.

Námětem hry „Francois Villon aneb Žízeň u pramene“ (kterou pro soubor DPB upravil Kostas Zerdaloglu) jsou Villonovy životní osudy z let 1455—1463, tedy z let, která pro jeho tvorbu mají klíčový význam. Hra zachycuje přerod nadaného, spořádaného studenta v příslušníka pařížské spodiny, pro něhož se nezávislost a svoboda tvorby stávají celoživotním krédem. Více, než k životopisným faktům, směřuje ovšem úprava i režijní pojetí k odromantizování Villonova života (především v pasážích, které se váží ke zločinu), k aktualizaci a postižení jeho lidského i uměleckého oděku dnešní době. To vše se záměrem odhalit na etické úrovni liceměrnost, farizejství a prodejnou v současně lidské pospolitosti.

Režisérem inscenace je Kostas Zerdaloglu, scénu a kostýmy navrhla Marta Rozskopová, hudbu složil Boris Urbánek. Choreografická spolupráce: Jindřich Šimek.

Hrají: Jan Mazák, Ladislav Brückner, Vítězslav Kryške, Miroslav Kudela, Miloslav Čížek, Bohuslav Čvančara, Pavel Tomanka, Dana Sedláčková, Kateřina Krejčí, Veronika Rašťáková, Dana Zaoralová.

Premiéra dne 23. 3. 1991 v Divadle Petra Bezruče.

Claude Magnier: MALOVANÉ MILOVÁNÍ aneb VĚNO SLEČNY LAURY

Po delší době se v repertoáru naší činohry opět objevuje bujná veselohra. Jako většina dobrých komedií zrodila se i naše připravovaná premiéra ve Francii a v Paříži se také její příběh odehrává. Autor, který se narodil 20. ledna 1920, měl nastoupit po svém otci dráhu podnikatele, ale velmi záhy pochopil, že jeho životním posláním je divadlo.

Začínal nejdříve jako herc a po praktických jevištních zkušenostech se věnoval psaní divadelních her a filmových scénářů. Vždy se hlásí ke svým vzorům jako je Labiche a Feydeau, ale nezakrývá ani velké okouzlení filmovou groteskou s její ničím neohraničenou fantazií. Všechny jeho komedie (mnohý z diváků si jistě vzpomeňe na jeho zfilmovanou hru Oskar s Louisem de Funèsem v titulní roli), vycházejí z neustálých a nečekaných dějových zvratů, kdy jedna absurdní situace si vynucuje situaci ještě zapletenější, kdy vzájemné propletence manželských i mileneckých párů se zdají být neřešitelné.

Středem našeho příběhu je smolařský malíř (hraje ho Tomáš Jirman), kterého chce dosavadní milenka, krásná modelka (Marie Logojdová), donutit k výhodnému sňatku s dcerou svého dalšího milence (Jan Filip). Aby byla situace ještě komplikovanější, vstupuje do děje temperamentní Španělka (Irena Rozsypalová), dále ctnostná paní Carlierová (Veronika Forejtová), skutečná majitelka bytu (Milena Asmanová) a vše zamotává, ale i řeší půvabná služtička Marie (Adriena Jakubovičová).

Režii představení má Zdeněk Boubelík, autorem scény je Alexander Babraj a kostýmy navrhla Eliška Zapletalová.

Premiéra je 9. března v Divadle A. Dvořáka.

Gaetano Donizetti: POPRASK V OPEŘE

V Rimini se připravuje premiéra opery Romulus a Tersilia. Její tvůrci — libretista Prospero a skladatel Biscroma teď své dílo režírují a dirigují... Tak to je vlastně děj opery. Jenomže při tom se stane spousta různých událostí, které se stavějí do cesty onomu geniálnímu dílu. To velice dobré znal Gaetano Donizetti, a proto si vybral pro svou pětadvacátou operu námět z divadelního prostředí. Dávno nebyl sám. Zákulisí inspirovalo Moliéra v Impromtu de Versailles, Mozarta v Divadelním řediteli i Cimarosu v jeho Impresáriu v nesnázích. Libreto si vlastně napsal Donizetti sám, vodítkem mu byla komedie A. Sagrafiho. Mohl použít všechny zkušenosti, které získal v neopakovatelném divadelním prostředí a samozřejmě uplatnit své geniální nadání pro vtip a parodii.

Premiéra se konala v roce 1827 v Neapoli, opera dosáhla velkého počtu repris i v jiných italských městech. Pak zcela zmizela. Objevil ji až v šedesátých letech našeho století muzikolog Vito Frazzi v Sieně a dílo se dočkalo renesance zvláště díky mnichovské premiéře v roce 1969 ve zpracování německých upravovatelů. Jak bylo řečeno, v díle ožívá svět italských operních společnosti první poloviny minulého století, tak jak je vyličil německý skladatel Otto Nicolai: „V Římě jsem viděl operní představení. Bylo to pobouřující, strašné, jak se obecenstvo během hry baví hlasitě. Je tam takový rámus, že sovta slyšíte hudbu. Orchestr hraje bez dirigenta, jen koncertní mistr občas udává takt, ovšem údery nohou na podlahu. Nápowěda sedí ve své dře, bez boudy nad hlavou, na hlavě má čepici a snaží se být co nejnápadnější, jako by on byl hlavní osobou. Pěvci ovšem zpívají nádherně. Jaké to hlasys, jaká to dovednost!“

Operu Poprask v opeře neboli Viva la Mamma neboli Le convenienze e le Inconvenienze Teatrali, což znamená Přednosti a nemravy divadelní — uvidíme v OSTRAVSKÉ PREMIÉŘE V DIVADLE ANTONÍNA DVOŘÁKA 16. BŘEZNA 1991. Pod taktovkou Ladislava Matějky, v režii Květy Ondrákové a na scéně Zdeňka Václavka se v roli Agáty představí Jiří Čep a Dalibor Hrda.

M. Nekvasil

DON JUAN

Mýtus o donu Juanovi po staletí inspiruje četné umělce, jako byl např. J. B. Molière, A. S. Puškin, lord Byron, W. A. Mozart a mnozí jiní. V čem tkví síla této po léta tradované legendy? Co v sobě skrývá, že tolik velkých mužů neváhalo změřit s ní své síly, že je dokázala inspirovat k nesmrtelným dílům? Je snad v nás všech odvěká

touha vymknout se pozemským i kosmickým řádům věcí, okusit dobro i zlo v absolutní podobě, poznat a prozkoumat sám zdroj života a ovládnout svět a běh jeho věcí? Juanův zápas není jen odvěkým svárem dvou pohlaví, k němuž je lidstvo od souzeno svou prapodstatou; je to též skrze ženu vedený zápas s odvěkými silami, z nichž sám život vyvěrá, ať už tyto síly nazveme přírodou, Bohem, věčností či jen jakýmsi jsoucнем, které převyšuje tento svět. Tragika lidského zápasu s nimi pramení většinou z toho, že žádný z pozemských Juanů nedojde své vize absolutního štěstí, není-li dobývání a borcení odvěkých hodnot vyváženo naplněním, spočinutím, schopnosti vytvářet na zboření svou vlastní vizi světa. Tyto a mnohé další otázky, provázející věčnou juanovskou legendu, se staly inspirací pro novou inscenaci *Dona Juana* v ostravském divadle. Textový základ představení čerpá z několika literárních zdrojů, představení je pokusem ztvárnit toto téma dnešníma očima a výrazovými prostředky vlastními modernímu divadlu. Cesta k inscenaci, jejíž osou je láska, vzpoura, vzdor, touha, smrt i hledání světa ztracené harmonie, je vždy velkým dobrodružstvím, které může poskytnout jen divadlo. Věříme, že stejně vzrušení a dobrodružství prožijí s námi v hledišti i ti diváci, v nichž ještě zcela neodumřel cit, fantazie a touha po kráse.

Hru inscenuje režisér M. Tarant j. h., autory výpravy jsou T. Moravec, F. Čech, hudbu složil D. Fikejz.

Hrají: J. Fišar, J. Čapka, A. Veldová, I. Fabiánová, A. Sasínová, E. Režnarová, Z. Rozsypalová, F. Šec, S. Šárský, Z. Kašpar, D. Viktora, J. Novák, M. Šulec a J. Sedláček.

PREMIÉRA 23. BŘEZNA 1991 V 19 HODIN V DIVADLE JIŘÍHO MYRONA.

Franz Lehár: ZEMĚ ÚSMĚVŮ

„Celý můj život, celá moje práce byla naplněna přáním dát hudbou lidem mnoho krásného!“ — tímto vyznáním pana F. L. bychom vás rádi pozvali na šálek čaje ve společnosti okouzlující Lízy von Lichtenfelsové a prince Su-Čonga... Samozřejmě, ten čaj bude pouze pomyslný, ale milovníkům operety (především té klasické) okamžitě napoví, že pozvání se váže k nové premiéře — či přesněji obnovené premiéře slavné, ba nejslavnější operety Franze Lehára Země úsměvů. A iniciály v úvodu? Ty — jak jinak — patří také tomuto skladateli.

Vůbec nepřeháníme tvrzením, že právě v Zemi úsměvů došlo ono autorovo krédo konečného naplnění. Stalo se tak vůbec poprvé 10. října roku 1929 v berlínském Metropoltheatru za asistence (mimochedem více než brilantní) Lehárova důvěrného přítele a interpreta většiny jeho tenorových rolí Richarda Taubera. A pak už se dílo rozleštělo do celého světa a jeho nejskvělejší melodie (je jich ostatně na jedno představení úctyhodná řádka a řečeno dnešním jazykem: co píšeň — to evergreen) byly zaznamenány na gramofonových deskách snad ve všech světových jazycích (jakpak asi zní ono slavné, původně osmitaktové, téma zpracované do šlágru „Své srdce tobě dám...“ třeba v japonštině?).

Není proto divu, že se k tomuto nesmrtnému dílu opět soubor operety SDO vrací. Jnu, kvalita se nesmí přehlížet a Země úsměvů je titul po všech stránkách nadmíru kvalitní. A pak bychom chtěli vám, našemu věrnému publiku, ale i těm, kteří na operetní představení přijdete vůbec poprvé, připravit několik příjemných okamžíků v našem divadle. Ten slíbený čaj vám nabídnu J. Hoštáková, H. Hradilová a H. Kubeczková v roli Lízy a J. Drahovzal spolu s M. Urbánkem v úloze prince Su-Čonga. S nimi se o vaši přízeň budou ucházet J. Kopr, F. Návrat, D. Hlubková, B. Morysová, P. Miller, V. Morys, Č. Olka, K. Čepek, P. Tichý, K. Lupínek a řada dalších sólistů, sbor a balet operety. Zapomenout však nesmíme ani na ostatní tvůrce: především na dirigenta P. Škarohláda, režiséra F. Kordulu, výtvarníka scény A. Babraje, výtvarníci kostýmů E. Zápletalovou a choreografa I. Hurycha. Výčet by nebyl úplný bez sbormistra J. Kubenky, korepetitorky K. Millerové a asistentky choreografa Alice Kvasnicové. Přeje me vám mnoho krásných zážitků.

KaS

Premiéra 30. března v Divadle Jiřího Myrona.

**Vstupenky o b d r ž í t e
v celodenním ústředním předprodeji
na třídě Čs. legií, vedle Divadla J. Myrona**

pondělí 9—13.00 hodin
úterý až pátek od 9—17.00 hodin
v sobotu a v neděli od 9—12.30 hodin
Telefon ústředního předprodeje 23 48 40
hodinu před začátkem představení u pokladny
v Divadle Antonína Dvořáka — telefon 23 37 81
v Divadle Jiřího Myrona — telefon 23 17 48
v Domě kultury VÍTKOVIC —
v Divadle Petra Bezruče — telefon 26 26 67
v prodejně KNIHY, Ostrava-Poruba, Hlavní ul. 1026
předplatné — telefon 23 40 08

Předprodej vstupenek na měsíc březen v ústředním předprodeji od 25. února 1991. — Poskytneme slevy na vstupném: invalidům a jejich průvodcům — při organizovaných návštěvách ze škol, učilišť, domovů mládeže, domovů důchodců, vojákům základní služby včetně hodnosti četaře na operu, balet, činohru ve výši 50 % — na operetu v určených inscenacích. Na předpremiéry — veřejné generálky pro důchodce jednotné vstupné 5 Kčs.

STÁTNÍ DIVADLO V OSTRAVĚ

Čs. legií 14
701 04 OSTRAVA
Telefon 23 28 21

Poštovné paušalováno

Vydalo Státní divadlo Ostrava, únor 1991 — neprodejně.

Vytiskly OSTRAVSKÉ TISKÁRNY, s. p., provoz 21, Ostrava 1, Novinářská 7, č. z. 1667.